

nemmelig for. Forsaavidt han bemærkede, at han var tilbøjelig til en anden Affattelse af denne Bestemmelse, skal jeg erklære, at jeg ubetinget vil foretrække den Form, han antydede, som indeholdt en betydelig Forbedring af Lovforslaget. Grunden til, at jeg har affattet Bestemmelsen, som skeet er, har været den, at jeg saavidt muligt vilde holde mig til den Bestemmelse, som fandtes i Forslaget fra den tidligere Indenrigsminister. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig for Diebliffet, idet jeg haaber, at Sagen ved Thingets Bistand maa gaae over til anden Behandling, hvorhos jeg maa ønske, at der nedsættes et Udvalg til at tage Forslaget under nærmere Overveielse. Uagtet jeg nemlig ikke nærer noget Haab om, at Forslaget vil udkomme som Lov i denne Session, troer jeg dog, at Nedsættelsen af et Udvalg vil være gavnlig for Sagen, idet en videre Bearbejdelse af Materialet ogsaa vil give Ministeriet Bink og en Veiledning, som nu vistnok savnes paa Grund af Mangel paa Kundskab til de faktiske Forhold i forskjellige Egne af Landet.

C. M. Jespersen: Hvormegen Trang der end kan være til at faae de herhen hørende Forhold ordnede ved en ny Lov, troer jeg dog, det vil erkjendes, at det er meget vanskelige Forhold at ordne, og især forekommer det mig vanskeligt at ordne dem ved en særlig Lov for sig, naar den ikke sættes i en naturlig Forbindelse med en Ordning af de Forhold, hvorunder Sagen egentlig hører, nemlig Retsforholdene med Hensyn til Bilandeveiene i det Hele. De her omhandlede Spørgsmaal ere ogsaa i en tidligere Session af den daværende Indenrigsminister bragte i Forbindelse med de nævnte mere almindelige Forhold, og jeg havde anseet det for ønskeligt, at Sagen var bleven udført derefter. Da Forslagsstilleren imidlertid ikke har taget sit Forslag tilbage, og Sagen ganske vist fortjener moden Overveielse, skal jeg gjerne stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling; men forinden maa jeg dog høre et Par Ord om Forslaget, som det her foreligger. Det første Spørgsmaal er, hvad der forstaaes ved det i § 1 forekommende Udtryk „Veie, der ere udlagte til almindeligt

Brug“ — det er jo nemlig kun disse Veie, som skulle være Gjenstand for den Fremgangsmaade, der omhandles i Lovforslaget — eller med andre Ord det første Spørgsmaal er: hvilke Veie skulle høre ind under Lovens Omraade? Er det tilstrækkeligt, at To eller Flere have Brugten af en Veie, eller hvor Mange skulle have Brugten af en Veie, for at den kan siges at henhøre til de Veie, hvorpaa Loven skal anvendes? Det vil nemlig let sees, at der kan være slige Veie, hvor Terrainet er af den Bestaffenhed, og hvor Færdselen er saa indskrænket, at de saa godt som ingen Vedligeholdelse kunne trænge til, hvor Færdselen kun foregaaer til Marstider, da Naturen hjælper det Meste til, saaledes deels paa Heberne, deels paa Terrainer, hvor man kun skal færdes om Vinteren; og hvor Frostien afhjælper Manglerne. Paa saadanne Steder forekommer det mig ubilligt, at fordi Een eller et Par Enkelte kunne ønske, at der skal anlægges en god Veie, som kræver betydelige Omkostninger, medens den største Deel af de Veisfarende føle sig tilfredse med Forholdene, som de ere, at saa disse dog skulle deeltage i Omkostningerne. Det er et Spørgsmaal, som fortjener at komme i Betragtning, om det skal staae i en nok saa lille Minoritets Magt at fremtvinge Anvendelsen af Loven og derved fremkalde Omkostninger, som den store Majoritet ikke føler nogen som helst Hst eller Trang til at paatage sig. Forinden en saadan Beslutning, som omhandles i § 1, kan tages af Forstanderstabet, mener jeg derfor, at der bør gives samtlige i Spørgsmaalet Interesserede Leilighed til at varetage deres Løb, og det fortjener Overveielse, om ikke et vist Antal af de Interessede bør have Leilighed til at afgive sin Mening for Forstanderstabet, forinden et saadant Arbejde kan besluttes udført. — Det andet Spørgsmaal bliver: hvilke Personer kan man paalægge den Pligt, som her omhandles? Her mener jeg, at Omstændighederne kunne stille sig saaledes, at Enkelte kunne have et saadant i privatretlige Forhold begrundet Krav, at de kunne gjøre Krav paa at være fritagne for enhver som helst Byrde i saa Henseende, og hvor de fremkomme med et saadant Krav, maa de være berettigede til at faae deres i Kon-